

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SKP

Strona pozwana: Ján Bríla

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w przedmiotowej sprawie, które nie pozwalają sądowi krajowemu orzekającemu w przedmiocie przedawnionej wierzytelności przedsiębiorcy wobec konsumenta na uwzględnienie przedawnienia z urzędu, również w wypadku kiedy od konsumenta żąda się spełnienia świadczeń wynikających z niedozwolonych postanowień umownych?
- 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, to czy wykładni art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że sąd jest zobowiązany poinformować z urzędu konsumenta o przysługującym mu uprawnieniu do podniesienia zarzutu przedawnienia wierzytelności przysługującej wierzycielowi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15 t. 2, s. 288.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd vo Svidníku (Republika Słowacka) w dniu 19 października 2012 r. — Pohotovosť, s.r.o. przeciwko Miroslavowi Vašucie

(Sprawa C-470/12)

(2013/C 46/21)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd vo Svidníku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pohotovosť, s.r.o.

Strona pozwana: Miroslav Vašuta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 8 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ [z dnia 5 kwietnia 1993 r.] w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w

związku z art. 47 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi, takiemu jak art. 37 ust. 1 i 3 Exekucného poriadku, który nie pozwala na uczestnictwo stowarzyszenia ochrony praw konsumentów w postępowaniu egzekucyjnym w charakterze interwenienta?

- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie brzmi, iż powyższy przepis nie jest sprzeczny z prawem [Unii], to czy wykładni art. 37 ust. 1 i 3 Exekucného poriadku należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy w oparciu o art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 8 [rzeczonej dyrektywy] przyznał stowarzyszeniu ochrony praw konsumentów status interwenienta w postępowaniu egzekucyjnym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 9 listopada 2012 r. — Walter Vapenik przeciwko Josefowi Thurnerowi

(Sprawa C-508/12)

(2013/C 46/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca odwołanie: Walter Vapenik

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Josef Thurner

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 lit. d) rozporządzenia WE nr 805/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma zastosowanie jedynie do umów między przedsiębiorcą jako wierzycielem a konsumentem jako dłużnikiem, czy też wystarczy, aby przynajmniej dłużnik był konsumentem, co oznaczałoby, że przepis ten znajduje zastosowanie również do roszczeń kierowanych przez jednego konsumenta przeciwko innemu konsumentowi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. L 143, s. 15).